

Louise Sundorf Christensens prædiken 18. søndag efter trinitatis

Taler

Louise Sundorf Christensen
Præst

Dato

4. oktober 2026

Sted

Jerne Kirke, Esbjerg

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 15, vers 1-11

Salmer

DDS 749 Nærmere, Gud til dig
DDS 441 Alle mine kilder
DDS 674 Sov sødt barnlille v. 2 og 7
DDS 28 De dybeste lag i mit hjerte
DDS 769 Sig månen langsom hæver
DDS 424 I Herrens hus er godt at bo
DDS 440 O Guds Lam uskyldi

- 1 Det grønne kollaps. Sådan lyder titlen på en artikelserie i en dansk avis, som for tiden kaster et kritisk blik på tilbagegangen i dansk bærproduktion: Danske ribs, solbær, brombær, hindbær, blåbær og andre bærsorter, bliver en mangelvare, hvis afviklingen fortsætter, og efterhånden vil bærbuskene blive rykket op med
- 5 rode, markerne ligge brak og drivhusene stå tilbage som et minde om dengang, hvor vi kunne få flotte, solmodne bær i Danmark. Dengang. For snart er der ikke flere til at plante eller plukke. Forretningen har i for lang tid ikke været bæredygtig for frugtavlerne, og produktionen flytter til udlandet. I stedet kan vi se frem til at nyde de billigere brombær fra Chile eller jordbærrene fra Polen.
- 10 Mange begræder dette grønne kollaps - særligt dem, hvis livsværk gennem generationer har været at dyrke bær og frugter.

Og så er der os andre, der mellem alle supermarkedernes tilbud, glemte at købe de danskproducerede bær og frugter. Vi har altså på mange måder selv savet den

15 gren over, som vi sad på. I vores uopmærksomhed på vores eget forråds-kammer, lukker det nu for øjnene af os, og fortællingen om Danmark som nordens store spisekammer er snart en saga blot. Det grønne kollaps.

Samtidigt med denne kedelige afvikling, hvor frugtavlerne drejer nøglen om, så

20 er der dog opstået en ny, fremherskende trend, nemlig vinproduktion. Dansk vinproduktion. Tiden er nu blevet moden - og kloden varm nok til - at man på

vores breddegrader kan høste vin. Og faktisk går det rigtig godt for dansk vinproduktion. Flere vine modtager flotte udmærkelser på internationalt plan, og flere vil gerne kaste mange penge efter sådan en flaske – men alligevel viser undersøgelserne, at hovedparten af danskerne, slet ikke kommer til at købe dansk vin, for det er dyrt og i sidste ende vil de danske vinavlerne slet ikke kunne leve af det.

30 Det vil ikke være en bæredygtig forretning.

Da jeg læste om dette grønne kollaps, kunne jeg ikke lade være med at tænke på, at mange mennesker på sigt måske helt afskæres fra at vide noget om bær, frugt og vinproduktion. Når det hele udliciteres, og er lettere at købe, fremfor at plante og plukke selv, ja, så bliver det for fjernt for os – og vil vi så overhovedet kunne begribe al den botanik, som vi hører om i Bibelen, herunder også i teksten til i dag? En tekst, hvor Jesus indledningsvist siger: *Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt.*

Der er altså så et behov for at forstå – eller kende til botanikkens betydning, for at forstå det evangeliske budskab.

45

Så for at komme nærmere ind på det, begynder vi i det lavpraktiske. I vintræet eller bærbusken, om man vil. De planter minder jo om hinanden. De er begge smukke i sig selv og blomstrer og pryder – men skal de give noget; Skal de give nok frugtudbytte til en flaske vin, eller til et glas syltetøj, så må der hænder til at behandle stokken eller busken godt. Beskæring er derfor en nødvendighed.

50

Det er en nødvendighed at fjerne de grene, som ikke bærer druer eller bær, ligesom det er en nødvendighed at pleje de grene, som bærer druer eller bær. Det kender man måske, hvis man er en af de få, som stadig har frugttræer, bærbuske eller måske endda en vinstok. Så kender man til, at planten er meget afhængig af at blive beskåret eller rensset, for ellers vinder utøj og gråskimmel overtag på grenene og til sidst inficerer det stammen.

55

Så her kommer vi til det næste punkt. For som jeg var inde på før, så må der kærlige hænder til: Der må være én, der studser og klipper til. Der må være én,

60

der ved, hvordan en given plante trives bedst, så den i sidste ende kan give et godt udbytte. På den måde er det slet ikke så skidt, at en vissen gren uden frugt skæres af stammen. Det er blot en af livsbetingelserne for alt, der vokser på
65 jorden, og den visne gren kan i stedet blive til kompost, eller den kan brændes og blive til aske. Begge dele nærer jorden og de planter der gror i den.

Så vender vi tilbage til Jesu ord: *Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og*
70 *hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt, så* forstår vi, at han, Jesus, er stammen. På ham vokser der krat og torne, grene og kviste. Og de udgør os, menneskeheden. Nogle grene giver sure og bitre druer, andre søde, for sådan er vi mennesker forskellige og har forskellige liv og vilkår -
75 vingårdsmanden, sørget for. Han ved, hvad vi grene behøver: Ud over god jord og kærlige hænder her og nu, så behøver vi også den åndelige næring, for ellers vokser intet ind i himlene.

Det betyder også, at lige gyldigt hvor meget vi selv forsøger at beskære, omlægge
80 eller pøde, så er der kun én vej til den sande forædling. Nemlig i tilliden til, at det er Gud og Kristus, vintræet og vingårdsmanden alene, der i sidste ende redder os fra os fra at save vores egen gren over.

For det er vi godt i gang med allerede, som vi for eksempel hørte det
85 indledningsvist med det grønne kollaps, eller når vi dagligt mindes om al den gift vores art hælder i jorden eller fjorden – og hvad med den rovdrift, der drives på regnskoven, hvorfra vi importerer spændende frugter, som dyrkes under mafialignende tilstande.

90 Ja, utrygheden og den dårlige samvittighed forgrener sig.

Og derfor har vi brug for hækkesaksen. Vi har brug for Guds ord, for at indse, hvor godt beskåret vi er i vores del af verden. Vi er så godt beskåret, at vi burde bruge denne overflod til at handle bedre. Dyrke nogle flere bær. Plante et træ.
95 Måske drikke mere vin – muligheden byder sig under nadveren om lidt.

Det kan være eksempler på de gode frugter. De gode frugter, vi gør, når vi er forbundet til stammen, Kristus. For uden ham *kan vi slet intet gøre*, som han siger. Så bliv i ham, det giver den gode frugt.

Den gode frugt, som vi kender som buddet om næstekærlighed: Elsk din næste som dig selv, for da elsker du også Gud.

105 Og at elske Gud og tro hans ord, det er det, der er sandt og evigt bærer os. Det er bæredygtigt. Det er bæredygtigt for os mennesker at vi ganske ufortjent gror på den gode, sande og evige stamme, som forbinder himmel og jord. Det er Guds værk alene. Han lader os ikke rykke op med rode. Han skærmer os i efterårsstorme og lader sin sol skinne over alt fra de gamle, krogede grene til de
110 nyeste skud på stammen. Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

115 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

18. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

120 <https://www.dansketaler.dk/tale/louise-sundorf-christensens-praediken-18-sondag-efter-trinitatis-2026>

125

130

135